

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det foreliggende Forslag gaar ud paa en Forøgelse af Embedsmændenes Antal. Der vil altid være nogen Uvillie mod en saadan Forøgelse, og særlig vil man undersøge, om den er nødvendig. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Udvidelse af forskellige Grene under Centraladministrationen, og Begrundelsen hentes fra det stedse stigende Arbejde, der er paalagt de Kontorer, man her foreslaar at udvide. Det kan ikke nægtes, at de senere Aars Lovgivningsarbejder i høj Grad have forøget Arbejdet for Centraladministrationen. Naar der i Motiverne til Lovforslaget henvises f. Eks. til det stigende Arbejde med Hensyn til Pensionsvæsenet, er det ganske rigtigt. Alle de senere Aars Lønnings- og Pensionslove maa nødvendigvis have forøget Arbejdet under de paagældende Kontorer. Jævnside med løber Enkeforsørgelsesvæsenet, de samme Love have ligeledes paa dette Omraade medført et større Arbejde. Invalideforsørgelsen nævnes ogsaa. Vi have i 1889 og 1897 og ogsaa senere omordnet Invalideforsørgelsen, og det har medført et stedse større Arbejde for disse Kontorer. Kontoret for Statsaktiverne er ogsaa overbebyrdet med stigende Arbejde, som ligeledes er en Følge af de senere Aars Love. Der er saaledes Loven om Jord til Landarbejdere, der medfører, at en stor Mængde Laan skal ordnes; endvidere er der Fiskerilaansloven, Loven om Laan til Optørelse af Arbejderboliger, Loven om Udlaan til Haandværkere og Loven om Laan til Udstykning af større Landejendomme. Alle disse Love medføre, som sagt, et stort Arbejde for Kontoret for Statsaktiverne. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at det maa være nødvendigt nu at skride til en Udvidelse af Finansernes Centraladministration. Det er ogsaa bekendt, at allerede i Fjor forebragte den daværende Finansminister Spørgsmaalet for Finansudvalget, idet han tilstillede det en Skrivelse af 15. Marts, hvori han gjorde opmærksom paa, at det vilde blive nødvendigt at gøre en Forandring paa de Omraader, som Lovforslaget omhandler.

Selve Lovforslaget gaar for det første ud paa at ophæve Bestyrelsen for de mili-

tære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen. Disse Administrationsgrene have hidtil været underlagte en Bestyrelse, bestaaende af en Direktør og to Medlemmer. Den foreslaas nu ophævet, saaledes at Arbejdet henlægges til et Departement under Finansernes Centralbestyrelse. Endvidere gaar Forslaget ud paa, at dette Kontor og Kontoret for Pensionssager slaas sammen, og der dannes tre Kontorer deraf, og at Kontoret for Statsaktiverne deles i to Kontorer, og endelig, som Følge deraf, at der oprettes et Departementschefsemede, to Kontorchefsemeder og et Fuldmægtigemedede, samt at der ansættes de fornødne Assistentter og Skrivere. Tillige foreslaas det, at Honoraret til den Departementschef, der hidtil har beklædt Posten som Chef for Koloniernes Centralbestyrelse, inddrages ved Embedsledighed. Udgifterne ved denne Lov ere ikke helt ubetydelige. De ere i Bemærkningerne til Lovforslaget anslaaede til omtrent 21,600 Kr., hvortil der vistnok kommer nogle faa Hundrede eller maaske et Tusinde Kr. Det vil altsaa dreje sig om mellem 22,000 og 23,000 Kr. aarlig.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Fremme, idet jeg dog mener, at det kan være hensigtsmæssigt, at det undergives Behandling i et Udvalg.

Parkov: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget, selv om jeg ikke i og for sig er en Tilhænger af den Ordning, der er lagt til Grund for det. Det er allerede antydnet af den ærede Ordfører for Flertallet (Carl Hansen), at der har været en stærk Stigning i Ekspeditionerne af de Sager, som skulle behandles af disse Kontorer, og navnlig paa et specielt Omraade har Stigningen været, man kan vel næsten sige overvældende, nemlig Invalidesagerne. Det anføres her, at siden 1897 ere de stegne med over 300 pCt., og i den Anledning er det Forslag fremkommet, som har til Formaal at ophæve Invalidebestyrelsen.

Der omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man kunde gaa to forskellige Veje, enten den Vej, som Bemærkningerne sluttelig anvise, eller lade Invalidebestyrelsen have Afgørelsen ikke alene af de ekstraordinære Sager, men ogsaa af